

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ab|roganda Missa || Privata Marti-||ni Lvtheri ||
Senten-||tia**

Luther, Martin

Wittembergae, 1522

VD16 L 3619

Ihesvs. Fratribvs Svis Avgvstinen. Coenobii Vuttembergen[sis]. Gratiam & pacem Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33296

I H E S U S .
F R A T R I B V S S V I S A V G V S T I N E N .
Cœnobii Vuittembergensis. Gratiam &
pacem Christi.

Oceasio huius
comentarij.

IGNIFICATVM est mihi, Fratres caris. & literis & uerbis amicorum, cepisse uos primos omnium, in uestra congregacione abusum illum missarum, quas uocant, abrogare. Quæ res etsi gaudio non mediocri me affecit, ut qui hoc argumento cognoscam, nō esse in uobis uerbum Christi occlusum, tamen, ut nihil satis facit pia charitas, mixto timore sollicitari cepi, ne forte non omnes pari constantia & libera conscientia arduam hanc rem tentetis. Ut enim omittam, quæ invides moluntur pontifices idolorum & sacerdotes Baal ad terribilos infirmos fide, dum alius erigit foedas indulgentiarum ballas, & fraternitatum ludibria, alius sacerdotes coniugatos captiuat, alius alia monstra parit, nullus autem non pessimus alit. Quid hoc putabis fore, quod præ omnibus hominibus in mundo pessime estis audituri, ut qui omnia, tam pauci, diuinæ & humana ausi sitis innquare? Quæ sacrilegia? quæ flagitia? quæ scelera non iactabunt in uos etiam ii, qui sibi & aliis graues, prudentes, piisq; uidentur? Magni est certe tot seculorum consuetudini, tantæ multitudinis sensu, tantorumq; autoritati reluctari, & eorum murmura, opprobria, iudicia surdis auribus præterire, & quandam inquietam scyllam, his latribus, procellis, uentis non aliquando quieturis obiectare. Si estis ædificati supra firmam petram, sat scio, frustra flaturos honestos, frustra impetum factura hæc flumina. Quod si supra arenam statis, quâta uobis obsecro impendet ruina? Accedit ad hæc, quod ego quotidie in meipso experior, quâ difficile sit conscientiam longo impietatis usu uexatam, ad sanam pietatis scientiam reuocare & infirmitatem eius sanare. Quot, rogo, medicamentis? quâ robusta resina Galaad, quâ potentibus & euidentibus scripturis meam ipsius conscientiam uix dum sta-

Difficile con-
scientiâ a præ-
sumptis opî-
nionibus vin-
dicare,

biliui, ut auderem unus contradicere Papæ, & credere eum esse Antichristum, Episcopos esse eius Apostolos, Academias esse eius lupanaria? Quoties mihi palpauit tremulum cor, & reprehendens obiecit eorum fortissimū & unicū argumentum. Tu solus sapi! Tot ne errant uniuersi? tanta secula ignorauerunt? Quid si tu erres & tot tecum in errorem trahas damnados æternaliter? Et tandem confirmauit me uerbis suis certis & fidelibus Christus, ut iam nec tremat nec palpet, sed insultet cor meū his papisticis argumentis, non aliter atq; tutissimū littus, minaces & turmidas procellas ridet. Hac & experientia & cogitatione cum mouerer, consilij mihi fuit hanc ad uos Epistolam mittere, ad firmandos & consolandos eos qui forte inter uos adhuc infirmi, impetum terrentis aduersarii, & trepidantis cōscientiae ferre nequeūt. Ea.n.certitudine & fiducia tentandū est, quod præstituistis, ut nō modo totius mundi iudicia, pro foliis leuibus & summis aristis habeamus, sed & armati simus in morte, aduersus portas infeti quin etiam aduersus iudiciū tentantis dei pugnare, & cū Iacob contra deū præualere. Mundi.n. uoces occlusis auribus utcunq; etiā infirmiores contempnere possunt. At conscientiā quis occcludet, ne Satanā, ne iudicium dei sentiat? Mundus nos infanos & improbos tantū sonabit, nō faciet. At cōscientia infinitis modis dānatōs faciet, nisi uerbo dei certo, potenti & salutari fuerit undiq; munita, hoc est, supra pētrā ædificata. Hęc est illa certitudo infallibilis, quā querimus. Pergemus itaq; in missas istas priuatas, singularem tractatū edere, profuturū & aliis, qui uolent. Video.n.ca quæ antea scripsi, resistentibus idolorū Episcopis, nō satis mouere, ut toties repetendū erigendūq; sit uerbū ueritatis, quoties illi papyri carnifex damnat & opprimunt. Rogemus autē dominū, ut mittat operarios in messem suā, & angelos suos, qui colligat de regno eius omnia scandala. Multa.n.sunt ualde, sed nūc nobis unum istud insigne petit, quod si tulerimus, non unū tulerimus, cū sit ferme caput omniū. Dominus Ihesus confortet & conseruet sensus & corda uestra in fide nō finta & caritare non simulata, Amen. Ex Eremo die omniū sanctorum M. D. XXI.

A li

Conscienciam
obfirmanda
verbo dei cō-
tra portas in-
ferti.

